

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 3Co/319/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1206204251
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 02. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Bolebruch
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2015:1206204251.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Bolebrucha a sudcov JUDr. Ing. Maria Dubaňa a JUDr. Zuzany Mališovej v právnej veci navrhovateľa: K. G., D. XX, X., zastúpeného advokátom JUDr. Jánom Hlaváčom, Ružová 5, Rožňava, proti odporcovi: Slovenský plynárenský priemysel, a.s., Mlynské Nivy 44/a, Bratislava, o zaplatenie 426,44 eura s príslušenstvom, na odvolania navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Bratislava II č.k. 20C/48/2006-197, zo dňa 4.4.2014 a proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava II č.k. 20C/48/2006-204, zo dňa 28.5.2014, takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutých častiach **p o t v r d z u j e .**
- II. Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**
- III. Napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa **z r u š u j e .**

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zamietol návrh navrhovateľa na prerušenie konania, zamietol návrh a navrhovateľovi uložil povinnosť zaplatiť odporcovi náhradu trov konania 21,24 eura.

V odôvodnení uviedol, že navrhovateľ sa svojim návrhom domáhal zaplatenia 12.847,- Sk (426,44 eura) s príslušenstvom titulom nevyplateného podielu na hospodárskom výsledku za rok 2001 vo výplatnom termíne za mesiac august 2002, t.j. dňa 10.9.2002. Uplatnený nárok vyvodzoval z § 14 kolektívnej zmluvy uzavretej na roky 2001 až 2003, podľa ktorého sa odporca zaviazal zabezpečiť v príslušnom roku tvorbu podielov na hospodárskych výsledkoch vo výške priemernej tarifnej mzdy dosiahnutej v predchádzajúcom

roku; priemerná tarifná mzda u odporcu dosiahnutá za rok 2001 bola 12.847,- Sk. Na základe § 14 kolektívnej zmluvy uzavretej na roky 2001 až 2003 vznikla odporcovi právna povinnosť zaplatiť v prospech navrhovateľa podiel na hospodárskom výsledku za rok 2001 vo výplatnom termíne za mesiac august 2002, teda 10.9.2002, sumu 12 847,- Sk. Odporca však predmetné podiely na hospodárskom výsledku za rok 2001 navrhovateľovi doposiaľ neuhradil a to aj napriek urgenciám zo strany zástupcov zamestnancov. Poukazoval na výročnú správu odporcu za rok 2001, podľa ktorej sa po vykonaní odvodových povinností dosiahol zisk 404 mil. Sk.

Navrhovateľ v podaní zo dňa 31.1.2014 navrhol prerušiť konanie do právoplatného skončenia rozhodcovského konania vedeného Ing. O. D., rozhodcom pre kolektívne spory MPSVaR SR, medzi POZ

a SPP, a.s. o vyplatenie podielov na hospodárskom výsledku za rok 2001 a do právoplatného skončenia konaní vedených na Okresnom súde Bratislava II pod sp. zn. 11C/48/2006 a sp. zn. 12C/136/2006.

Súd prvého stupňa uviedol, že dôvodom pre prerušenie konania podľa § 109 ods. 2 písm. c) O.s.p. je skutočnosť, že prebieha konanie, v ktorom sa rieši prejudiciálna otázka. Nie je daný dôvod na prerušenie konania do právoplatného skončenia konaní vedených pod sp. zn. 11C/48/2006 a sp. zn. 12C/136/2006, ktoré sa vedú v totožných veciach, nakoľko súd už v zhodných veciach rozhodol a existujú aj právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu v totožnej veci (napr. pod sp. zn. 6Co/640/2013). Rovnako nie je dôvod na prerušenie konania do právoplatného skončenia označeného rozhodcovského konania, nakoľko bez ohľadu na výsledok tohto konania odporcovi nevznikne povinnosť vyplatiť zamestnancom podiely na hospodárskom výsledku za rok 2001, pokiaľ odporca v tomto období nedosiahol zisk, ako nevyhnutný predpoklad vzniku nároku na vyplatenie podielov na hospodárskom výsledku za rok 2001. Na uvedenom základe súd prvého stupňa návrh na prerušenie konania zamietol.

Ďalej uviedol, že podľa pôvodného ustanovenia § 14 kolektívnej zmluvy SPP š.p. uzavretej dňa 15.11.2000 na roky 2001 až 2003 bolo priznanie podielov na hospodárskych výsledkoch závislé na hospodárskom výsledku odporcu (zamestnávateľa) za rok 2001. Z prípadného kladného hospodárskeho výsledku mal odporca zabezpečiť tvorbu podielov vo výške priemernej tarifnej mzdy dosiahnutej v SPP, š.p. Priaznivý hospodársky výsledok je stav, keď zamestnávateľ v príslušnom období (v tomto prípade kalendárnom roku 2001) dosiahne zisk, teda kladný hospodársky výsledok, po tom, ako splní všetky svoje povinnosti vyplývajúce zo zákona, zmluvy, resp. iných právnych skutočností. Z výkazu ziskov a strát k 31.12.2001, ktorý odporca podal na príslušný daňový úrad spolu s daňovým priznaním za rok 2001, mal súd prvého stupňa za zrejmé, že odporca vykázal v riadku 60 hospodársky výsledok za účtované obdobie roka 2001 v mínusovej hodnote, teda vykázal stratu. Navrhovateľ neuviedol žiadne skutočnosti, ktoré by spochybnili údaje uvedené vo výkaze ziskov a strát v plnom rozsahu k 31.12.2001, ktorý bol odporcom predložený daňovému úradu. Výročná správa odporcu za rok 2001 - výkaz ziskov a strát k 31.12.2001 nezohľadňuje jeho hospodárenie; na posúdenie, či bola splnená podmienka (dosiahnutie zisku) pre vyplatenie podielov na hospodárskom výsledku, slúžila individuálna účtovná závierka. Výročná správa sa zostavuje na základe iných finančných ukazovateľov (vypracúva sa tzv. konsolidovaná závierka) a táto z právneho hľadiska pre posúdenie hospodárskeho výsledku odporcu nemôže byť záväzná. Z pohľadu určenia hospodárskeho výsledku je rozhodujúci výkaz ziskov a strát v plnom rozsahu k 31.12.2001 predkladaný odporcom daňovému úradu a nie výročná správa, ako tvrdí navrhovateľ. Jediným záväzným a určujúcim dokumentom v tomto prípade je výkaz predkladaný príslušnému daňovému úradu, z ktorého jednoznačne pre dané obdobie vyplýva záporný hospodársky výsledok (strata).

Pravidlá a podmienky pre vznik nároku na výplatu pohyblivej zložky mzdy by mali byť upravené pracovnou alebo kolektívnou zmluvou; pohyblivé zložky mzdy nie sú nárokovateľné. Ak norma, predmetom ktorej je úprava priznania podielov ako pohyblivej zložky mzdy podľa vopred vydaných interných predpisov, dojednaní v dohodách o mzde, prípadne kolektívnej zmluve, neexistuje, je rozhodnutie o priznaní podielov výhradne v pôsobnosti zamestnávateľa. Ak je pohyblivá zložka mzdy priznaná, stane sa jej vyplatenie zložkou nárokovou. V predmetnej veci ustanovenie kolektívnej zmluvy upravujúce priznanie pohyblivej zložky mzdy, a to § 14 „Podiely na hospodárskych výsledkoch“ pre rok 2001, bolo už v čase podania návrhu zrušené dodatkom č. 3 ku kolektívnej zmluve SPP, a.s. zo dňa 11.12.2001. Uvedený dodatok za POZ uzavrel a podpísal jeho predseda X. D., ktorý za POZ rovnako uzavrel a podpísal aj kolektívnu zmluvu SPP, š.p. na roky 2001 až 2003, všetky jej predchádzajúce dodatky č. 1, 2 ako aj posledný dodatok č. 4 a kolektívnu zmluvu SPP, a.s. na roky 2002 až 2003. Podpis tohto dodatku potvrdil aj sám Róbert Kulifaj v čestnom vyhlásení. Žiadne nové ustanovenie, ktoré by upravovalo poskytnutie podielov na hospodárskom výsledku za rok 2001 v kolektívnej zmluve SPP, a.s. nebolo prijaté. Vyplatenie podielov na hospodárskom výsledku za rok 2001 sa preto nemohlo stať nárokovou zložkou mzdy navrhovateľa. K rovnakému záveru dospel aj Krajský súd v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. 6Co/640/2013 v totožnej veci, keď skonštatoval, že na základe dodatku č. 3 ku kolektívnej zmluve SPP, a.s. zo dňa 11.12.2001 odporca nemal pre rok 2001 povinnosť zabezpečiť tvorbu podielov na hospodárskom výsledku vo výške priemernej tarifnej mzdy dosiahnutej v predchádzajúcom roku a nevznikol tak ani nárok zamestnancov na ich vyplatenie vo výplatnom termíne august 2002. Nová kolektívna zmluva odporcu na roky 2002 až 2003, ktorou sa ukončila platnosť kolektívnej zmluvy

na roky 2001 až 2003, nadobudla účinnosť dňa 1.4.2002. Prípadné pohnútky predsedu POZ a členov predstavenstva, ktoré mali smerovať k dočasnosti vypustenia ustanovenia a k riešeniu odmien za rok 2000, ktoré údajne mali pri uzatváraní dodatku č. 3, neboli vyjadrené v texte tohto dodatku, v ktorom je uvedené: „§ 14 Podiely na hospodárskych výsledkoch - pre rok 2001 sa ruší celý paragraf. Nasledujúce paragrafy sa prečíslujú na § 14 Doplnkové dôchodkové poistenie atď.“ Dodatok sa stal neoddeliteľnou súčasťou kolektívnej zmluvy odporcu na roky 2001 až 2003 a nadobudol účinnosť dňom podpisu zmluvnými stranami, t.j. 11.12.2001.

Vykonaným dokazovaním tak mal súd prvého stupňa preukázať, že nárok navrhovateľa na vyplatenie podielov na hospodárskych výsledkoch za rok 2001 zanikol uzavretím dodatku č. 3 ku kolektívnej zmluve SPP, a.s., ktorým bol § 14 „Podiely na hospodárskych výsledkoch“ pre rok 2001 kolektívnej zmluvy SPP, a.s. zo dňa 11.12.2001 zrušený. Ani v prípade, že by dodatok č. 3 nebol uzavretý a platil by pôvodný § 14 kolektívnej zmluvy SPP š.p., uzavretej dňa 15.11.2000 na roky 2001 až 2003, by navrhovateľovi nárok na vyplatenie podielov na hospodárskom výsledku za rok 2001 nevznikol. Nebola splnená hlavná podmienka na jeho vyplatenie, a to dosiahnutie kladného hospodárskeho výsledku odporcom. Odporca nedosiahol v rozhodnom období (v roku 2001) kladný hospodársky výsledok, naopak, jeho výsledkom bola strata. Súd prvého stupňa s poukazom na zásadu hospodárnosti konania nevykonal navrhovateľom navrhnuté dokazovanie výsluchom svedkov X. D., Ing. A. P. a Ing. B. J. k okolnostiam uzavretia dodatku č. 3 ku kolektívnej zmluve, nakoľko mal za preukázané, že odporca nedosiahol v rozhodujúcom období zisk a preto sú irelevantné okolnosti, za akých bol podpísaný predmetný dodatok ku kolektívnej zmluve. Rovnako nevyžiadal od odporcu agendu týkajúcu sa mzdy za december 2001 za účelom ozrejmenia odmeny za rok 2000. Táto odmena nebola predmetom konania a okolnosti jej vyplatenia nemajú žiaden súvis so skutočnosťou, že odporca v roku 2001 nedosiahol zisk. Na uvedenom základe súd prvého stupňa návrh s poukazom na § 20 ods. 1, 2, 3, § 111 ods. 1, 2, 3 a § 112 ods. 1, 2, 3 Zákonníka práce (zákon č. 65/1965 Zb.) zamietol. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. a úspešnému odporcovi priznal náhradu trov konania, predstavujúce zaplatený súdny poplatok za odpor proti platobnému rozkazu v sume 21,24 eura.

Proti rozsudku v časti zamietnutia návrhu vo veci samej a v časti náhrady trov konania podal odvolanie navrhovateľ a žiadal rozsudok v napadnutých častiach zmeniť a návrhu vyhovieť. Poukázal síce na opodstatnenosť návrhu na prerušenie konania (nakoľko konanie vedené Ing. D., rozhodcom pre kolektívne spory A. SR nie je doposiaľ právoplatne skončené, keď proti rozhodnutiu odporcu zo dňa 4.1.2014 podal POZ opravný prostriedok), avšak nakoľko sa odvolaním domáhal zmeny napadnutého rozsudku a vyhovieť návrhu je zřejmé, že odvolaním nebol napadnutý výrok, ktorým súd prvého stupňa zamietol návrh na prerušenie konania.

Navrhovateľ namietol, že podanie odporcu zo dňa 29.1.2014, v ktorom odporca poprel uplatnený nárok s argumentáciou týkajúcou sa dodatku č. 3 ku kolektívnej zmluve a skutočnosťou, že v roku 2001 vykázal stratu, mu bolo doručené bez listinných dôkazov (ktoré odporca pripojil v jednom vyhotovení); z tohto dôvodu sa bez svojej viny nemohol k listinám vyjadriť. Označil za nesprávny postup súdu prvého stupňa, ktorý ho neoboznámil s obsahom uvedených listín, pričom tieto vyhodnotil ako určujúce pre zamietnutie návrhu. V napadnutom rozsudku pritom nie je zdôvodnené, prečo súd prvého stupňa mal za rozhodujúci dôkaz údaje, ktoré mal odporca predložiť daňovému úradu (súd prvého stupňa s daňovým úradom nekomunikoval) a z akého dôvodu boli spochybnené listiny, ktoré založil do spisu navrhovateľ po vyžiadaní zo zbierky listín registrového súdu, kde sa vo výkaze ziskov a strát odporcu za rok 2001 jasne uvádza, že výsledkom hospodárenia odporcu bol zisk 404 mil. Sk. Produkciu tak obsahovo rozporných vecí o hospodárení v roku 2001 zo strany odporcu pre daňový úrad a registrový súd mal za záhadnú.

Signatári kolektívnej zmluvy SPP, š.p. na roky 2001 - 2003 a jej dodatkov Ing. P., Ing. J. a p. D. vo svojich písomných vyhláseniach jasne uviedli, že dodatok č. 3 zo dňa 11.12.2001 sa týkal vyplatenia odmien zamestnancom za rok 2000 a z hľadiska nárokov na podiely za rok 2001 bolo ustanovenie § 14 kolektívnej zmluvy nedotknuté. Súd prvého stupňa na uvedené vyhlásenia neprihliadol a neakceptoval ani jeho návrh na ich výsluch ako svedkov.

V súvislosti s uložením povinnosti nahradiť trovy konania namietol skutočnosť, že súdne konanie vo veciach plnenia záväzkov z kolektívnych zmlúv je v zmysle § 4 ods. 1 písm. e) zákona č. 71/1992 Zb. oslobodené od poplatku.

Odporca vo vyjadrení k odvolaniu žiadal rozsudok v napadnutých častiach potvrdiť. Uviedol, že výročná správa sa zostavuje na základe iných finančných ukazovateľov a táto nie je záväzná pre posúdenie hospodárskeho výsledku. V súvislosti s transformáciou v roku 2001 je rozhodujúcim hospodársky výsledok k 31.12.2001, za účelom zistenia ktorého je potrebné použiť individuálnu účtovnú závierku k uvedenému dňu. Z výkazu ziskov a strát k 31.12.2001 vyplýva, že hospodárskym výsledkom navrhovateľa v roku 2001 bola strata a teda nebol splnený predpoklad na vznik povinnosti vyplatiť zamestnancom podiel na hospodárskom výsledku za rok 2001. Súd prvého stupňa vyhodnotil listiny predložené navrhovateľom, keď sa výkazom ziskov a strát z výročnej správy zaoberal. Požadovaný výsluch svedkov mal za nadbytočný a bez významu pre rozhodnutie vo veci samej. Znenie dodatku č. 3 je navyše jednoznačné a vyplýva z neho, že zmluvné strany kolektívnej zmluvy sa po jej uzavretí dohodli na jej zmene s tým, že zamestnanci nemajú právo na podiel na hospodárskych výsledkoch za rok 2001; dodatok bol podpísaný osobami oprávnenými na tento úkon. Záverom odporca na podporu svojich tvrdení poukázal na rozsudky Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 6Co/640/2013 a 6Co/703/2013 so zhodným predmetom sporu.

Odvolačný súd preskúmal vec podľa § 212 ods. 1 O.s.p., prejednal odvolanie podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné. Rozsudok verejne vyhlásil dňa 26.2.2015 (§ 211 ods. 2, § 156 ods. 3 O.s.p.).

Ustanovenie § 14 kolektívnej zmluvy SPP, š.p., (nazvané "Podiely na hospodárskych výsledkoch"), uzavretej na roky 2001 až 2003 stanovuje, že "zamestnávateľ zabezpečí v príslušnom roku tvorbu podielov na hospodárskych výsledkoch vo výške priemernej tarifnej mzdy dosiahnutej v SPP, š.p., v predchádzajúcom roku. Konkrétny postup vyplatenia podielov bude upravený vnútropodnikovým predpisom, vopred prerokovaným s POZ. Termín vyplatenia je stanovený vo výplatnom termíne za mesiac august príslušného roka". Kolektívna zmluva v tomto znení bola podpísaná dňa 29.5.2001, za SPP, š.p., jeho generálnym riaditeľom Ing. Z. D. a za POZ jej predsedom X. Kulifajom. Ustanovenia predmetnej kolektívnej zmluvy boli následne menené a dopĺňané dodatkami číslo 2, 3 a 4. Pre posudzovaný prípad bol rozhodujúci dodatok číslo 3, ktorého platnosť navrhovateľ spochybňoval. Predmetný dodatok bol prijatý v nasledovnom znení: "V súlade s ustanovením zákona č. 2/1991 Zb. o kolektívnom vyjednávaní, v znení zmien a doplnkov a časťou I § 4 bod 2 kolektívnej zmluvy SPP, a.s., na roky 2001 až 2003 sa zmluvné strany dohodli na tomto jej dodatku: I § 14 "Podiely na hospodárskych výsledkoch" - pre rok 2001 sa ruší celý paragraf. Nasledujúce paragrafy sa prečísľujú na § 14 "Doplnkové dôchodkové poistenie" atď.. Tento dodatok je neoddeliteľnou súčasťou kolektívnej zmluvy SPP, a.s., na roky 2001 až 2003 a nadobúda účinnosť dňom jeho podpisu oboma zmluvnými stranami". Dodatok bol podpísaný dňa 11.12.2001 za SPP, a.s., Ing. Miroslavom Lapuníkom, predsedom predstavenstva SPP, a.s. a generálnym riaditeľom, Ing. Dušanom Teremom, členom predstavenstva SPP, a.s. a za POZ jej predsedom Róbertom Kulifajom. Skutočnosť, že Róbert Kulifaj predmetný dodatok podpísal, je nepochybné z jeho čestného vyhlásenia zo dňa 16.1.2008, v ktorom túto skutočnosť potvrdil. Predmetný dodatok tak bol riadne podpísaný oprávnenými osobami tak na strane zamestnávateľa ako aj odborovej organizácie.

V konaní nebola popieraná existencia a platnosť uvedeného dodatku číslo 3 ku kolektívnej zmluve; spornosť spočívala len v rozdielnom výklade jeho obsahu účastníkmi. V dôsledku týchto skutočností potom aj odvolací súd dospel k záveru, že výsluch navrhnutých svedkov by bol je nadbytočný; správny bol preto postup súdu prvého stupňa, keď v súlade so zásadou hospodárnosti konania ich výsluch nevykonával. Pokiaľ ide o výklad sporného dodatku č. 3, odvolací súd mal v zhode so súdom prvého stupňa za to, že tento zrušil nárok na vyplatenie podielu na hospodárskych výsledkoch odporcu za rok 2001. K uvedenému záveru bolo možné dospieť výkladom účastníkmi použitého slovného spojenia "ruší sa celý paragraf (14) pre rok 2001". Ak teda § 14 v jeho znení upravoval "povinnosť zamestnávateľa zabezpečiť v príslušnom roku tvorbu podielov na hospodárskych výsledkoch vo výške priemernej tarifnej mzdy dosiahnutej v SPP, š.p., v predchádzajúcom roku", tak jeho zrušenie pre rok 2001 znamená, že v

roku 2001 takúto povinnosť zamestnávateľ nemal. Keďže za rok 2001 zamestnávateľ takúto povinnosť nemal, nevznikol zamestnancom ani nárok na jeho vyplatenie vo výplatnom termíne august 2002. Iný výklad by znamenal zmenu, resp. doplnenie toho, čo v predmetnom dodatku nebolo vôbec obsiahnuté (prejavené). Je totiž rozdiel medzi zrušením "celého" paragrafu 14 pre rok 2001 (t.j. dochádza k zrušeniu povinnosti odporcu vytvoriť podiel a tým aj k zrušeniu oprávnenia domáhať sa jeho vyplatenia vrátane zrušenia jeho splatnosti) a nevyplatením splatného nároku. Ak by mal výklad dodatku smerovať k tomu, že povinnosť zamestnávateľa zabezpečiť tvorbu podielov sa týkala len roku 2000, resp. že toto ustanovenie bolo časovo ohraničené (obdobie predtým a po tom zostalo nedotknuté), tak by tomu musela zodpovedať aj jeho formulácia. Zvolenú formuláciu však nemožno vykladať inak, ako že pre rok 2001 nevznikla povinnosť zamestnávateľa zabezpečiť tvorbu podielov na hospodárskych výsledkoch vo výške priemernej tarifnej mzdy dosiahnutej u zamestnávateľa za rok 2000; tým nevznikol ani nárok zamestnancov na ich vyplatenie a preto návrh navrhovateľa nebol dôvodný.

Za daného stavu sa potom súd prvého stupňa nadbytočne zaoberal existenciou, resp. neexistenciou kladného hospodárskeho výsledku u odporcu za rok 2001 ako predpokladu pre vyplatenie žalovaného podielu.

Navrhovateľom namietaná skutočnosť, že mu neboli doručené listiny tvoriace prílohu podania odporcu zo dňa 29.1.2014 a preto nebol oboznámený s ich obsahom a nemohol sa k nim vyjadriť nemá vplyv na vecnú správnosť napadnutých častí rozsudku a postupom súdu prvého stupňa nedošlo u navrhovateľa k odňatiu možnosti konať pred súdom. Súd prvého stupňa totiž na pojednávaní dňa 4.4.2014 za prítomnosti právneho zástupcu navrhovateľa oboznámil listiny založené v spise, t.j. aj listiny tvoriace prílohu označeného podania odporcu. Právny zástupca navrhovateľa tak bol oboznámený s ich obsahom a k tomuto sa mohol na pojednávaní vyjadriť.

O trovách konania rozhodol súd prvého stupňa v zmysle § 142 ods. 1 O.s.p. a odporcovi, ktorý mal vo veci plný úspech, priznal náhradu trov konania. Trovy konania odporcu predstavovali súdny poplatok vo výške 640,- Sk zaplatený odporcom na základe právoplatného uznesenia Okresného súdu Rožňava č.k. 14Ro/378/2005-14, zo dňa 17.10.2005, ktorým bola odporcovi uložená uvedená poplatková povinnosť za podaný odpor. Vzhľadom ku skutočnosti, že odporcovi vznikli uvedené trovy konania na základe právoplatného rozhodnutia súdu, je námietka navrhovateľa týkajúca sa vecného oslobodenia konania od súdnych poplatkov pre rozhodnutie o náhrade trov konania irelevantná.

Odvolací súd z týchto dôvodov rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutých častiach ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil (výrok I.).

O náhrade trov odvolacieho konania odporcu odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p. V odvolacom konaní úspešný odporca by mal právo na náhradu trov odvolacieho konania. Nakoľko si však náhradu trov konania neuplatnil, odvolací súd mu ich náhradu nepriznal (výrok II.).

Súd prvého stupňa napadnutým uznesením uložil navrhovateľovi povinnosť zaplatiť súdny poplatok za odvolanie v sume 25,50 eura podľa položky 1 písm. a) sadzobníka súdnych poplatkov a § 6 ods. 2 zákona č. 71/1992 Zb.

Proti uzneseniu podal navrhovateľ odvolanie a žiadal napadnuté uznesenie zrušiť. Uviedol, že konanie vo veci plnenia záväzkov z kolektívnych zmlúv je v zmysle § 4 ods. 1 písm. e) zákona č. 71/1992 Zb. oslobodené od poplatku.

Odvolací súd preskúmal vec podľa § 212 ods. 1 O.s.p., prejednal odvolanie podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie je dôvodné.

Podľa § 4 ods. 1 písm. e) zákona č. 71/1992 Zb. od poplatku je oslobodené súdne konanie vo veciach plnenia záväzkov z kolektívnych zmlúv.

Nakoľko sa navrhovateľ v predmetnej veci domáhal zaplatenia žalovanej sumy s prísl. titulom plnenia záväzku z kolektívnej zmluvy, ide o konanie, ktoré je v zmysle citovaného ustanovenia od poplatku vecne oslobodené.

Na uvedenom základe odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa v zmysle § 221 ods. 1 písm. i) O.s.p. zrušil (výrok III.).

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.